

PANXOLIÑAS Ó BELÉN DE BEGONTE

NENIÑO DE BEGONTE

Sentada nun banco
na beira do Ladra
vin vir unha burra
que viña apurada.

O seu dono andando
que che tiña barba
traía na man
unha gran caiada.

Sentada na burra
e moi ben tapada
viña unha señora
pedindo pousada.

Chegando a Begonte
petou a un poxigo
e dille o veciño:
«Pra vostede hai abrigo».

Pregunta o veciño
como se chamaba.
El dille «Xosé»
e «María» a súa amada.

E xa se quedaron
naquela pousada.
Xosé non durmía,
María, calada.

E aló pola noite,
xa de madrugada
nacía un neniño
que moito choraba.

E xa van mulleres
a levarlle a cesta
naceu un neniño
hai que facer festa

Levarlle comida,
levarlle roupiña
encenderlle o lume
quentarlle a casiña

BELÉN DE BEGONTE

Aló vén polo Pelouro
unha burriña cansada
o seu dono viña andando
a súa dona vén sentada.

Traíache no regazo
un neniño que choraba
porque tiña moito frío,
porque hai moita xeadá.

Chegan á Ponte Miraz
pararon a descansar
e a burriña bebía no río
eles tiritando
e o Neno ten frío.

Pasan a ponte do río
e un pobo acaban de atopar
ese pobo é o begontino
eles e o neniño
xa poden quedar.

Chegan ó centro da vila,
din a súa identidade,
xa lles deron comida
pra eles leite pró neniño
casa pra quedare.

O neniño tiña frío
case non tiña roupiña
xa lle traen unha manta grande
e un gorro bonito
para a cabeciña.

El chamábase Xosé
ela chámase María
e o neniño que traen con eles
por Xesusiño entendía.

Fíxolle a entrega da casa
Don Xosé, señor abade
toma Xosé e María
o voso Neno abrigade.

E xa quedaron pra sempre
non decidiron marchar
porque cada ano veñen
moita xente a os visitar.

Estáte conteto, meu Rei
que aquí moi ben vas estar
que os neníños do pobo
e da Chaira viranche a cantar,
virante adorar.

Os neníños do concello
aló van para o portal
cunha cesta de agasallos
o Neno van visitar.

Unhos levan a galiña
pra facer unha sustancia
hai que coidar ben o neno
e que medre ben na infancia.

Tamén lle traen os ovos
pra facer unha tortilla
que lla dará San Xosé
sentándoo na súa rodilla.

Unha mociña lle trae
un cantariño de leite
quéntallo a Virxe María
darállo cando se deite.

Que teñas felices soños
meu anxiño, meu amor,
que durmas a noite enteira
ata a raíña do sol.

PAXARIÑOS

Paxariños van voando
xa veñen para o Belén
veñen aquí pra Begonte
a cantarlle ó noso ben.

Pousadiños na fiestra
cantando o seu pío, pío
van chamando ós compañeiros
que venan ver ó neniño.

Que veñan ver ó neniño,
que lle veñan a cantar,
está deitado nas pallas
metidiño no seu lar.

Metidiño no seu lar,
todo cheiño de frío,
e pra podelo quentar
teñen o lume encendido

Teñen o lume encendido
hai que facer o xantar
meteranlle unha esteliña
pra n'ó deixar apagar.

Aló veñen as cigoñas,
veñenche de Riocaldo,
e no piquiño lle traen
unha pola de carballo.

Unha pola de carballo
para quentar o neniño,
se lle fai falta máis leña,
traémoslle o carballiño.

Aló nos Pozos do Olló
viron saír unha estrela,
é que veñen os Reis Magos
nunha lanchiña de vela.

Paxariños van voando
xa veñen para o Belén
veñen aquí pra Begonte
a cantarlle ó noso ben.